

Méně spotřebovat VÍCE SE DĚLIT?

Jarní prázdniny utekly Marušce i Hance raz dva. Strávily je skoro celé u poníků. Učily se je čistit, nosit krmení, nebo si s nimi jenom docela obyčejně povídaly.

Maruška na začátku trochu záviděla Hance Halušku. Taky by chtěla nějakého poníka, na kterém by jezdila. Ale Hanka nebyla lakomá a spravedlivě se s Maruškou o Halušku dělila: při práci i při ježdění.

Jeden den je vzala teta Markéta na výlet do Brna. Děvčata se těšila na obchody, výlohy a nakupování. To ovšem bylo chybné očekávání. Výlet byl plný vaření. Když jim Markéta řekla, co budou dělat, myslela si Maruška chvíli, že půjde asi o nějaký kurz. Všude v televizi i na internetu přece pořád učí nějakí kuchaři lidi vařit, třeba i v cizích zemích. To nebude špatné naučit se třeba nějaké exotické jídlo a doma všechny překvapit, zvlášť když teď maminka kvůli tomu svému léčení nemá na nic chuť. Ale i to byla chyba. Děti se ocitly v kuchyni Markétčiny kamarádky Katky.

Už tady byla nachystaná zelenina, nějaká čočka, hrách a fazole, no prostě hromada takových zvláštních surovin. Něco už bylo uvařené, jiné ne. Odpoledne začalo poradou, co by se dalo z té nesourodé hromady udělat. Maruška radila luštěninový guláš a zeleninový salát s chlebem. Nakonec uvařila tahle parta lidí ještě navíc hustý boršč. Byly toho velikánské hrnce a při práci i velikánská legrace.

V zápalu boje Marušku ani nenapadlo se zeptat, pro koho se to vlastně všechno vaří a kdo by mohl tolik jídla sníst. Pochopila to, když u bytu zazvonil šofér staré dodávky, aby hrnce odvezl.

Pak se všichni vydali pěšky do parku. Tam už na ně čekala hromada bezdomovců. Všechny ty kamarádky tety Markéty takhle vařily, protože byly členky skupiny „Jídlo místo zbraní“. To si mohl každý přečíst na velkém plakátě v kuchyni. Sbíraly zbytky nespoteřovaného jídla v několika skladech, obchodech a restauracích a vařily z nich jídlo, které rozdávaly bezdomovcům. Paráda, pomyslela si Maruška s uspokojením. Aspoň budu mít dobrý skutek. Dobré skutky byly žádoucí. Pořád si totiž myslela, že by jimi přece jen mohla obměkčit Pána Boha, aby udělal zázrak a maminku uzdravil.

Ale k čemu dělá takové dobré skutky teta Markéta, když v Pána Boha nevěří? To byla pro Marušku záhada. Myslela na to i na začátku postní doby. Doma si dali na skříňku v předsíni pokladničku a každý večer do ní házeli peníze, které ušetřili tím, že děti i dospělí si odřekli nějaké dobré jídlo. Takže se nemuselo moc kupovat. Na konci postní doby je tatínek slavnostně vybere a donese do farní pokladny. S penězi ostatních farníků poputují až daleko do Afriky, kde mají hlad i malé děti.

Do té doby si Maruška myslela, že důvody k dobrým skutkům mají jenom křesťané. No, tak asi ne, asi se už zase mylila. Ale neměla nějak odvalu to řešit s Hankou ani s tetou Markétou.

Co myslíte, kdyby se Maruška tety Markéty na tu věc s její prací ve skupině s názvem „Jídlo místo zbraní“ zeptala, co by jí na to teta asi odpověděla?

Povídejte si

Co podle vás může vyjadřovat jméno, které si dala skupina lidí v příběhu:
Jídlo místo zbraní?

Když nějaká parta lidí navaří občas několik hrnců jídla pro bezdomovce,
vyřeší se tím to, že bezdomovci v jejich městě mají často hlad?

Když nějakí křesťané pošlou peníze našetřené v postní době do Afriky,
vyřeší tím to, že mnoho dětí v Africe má často hlad?

Jaké důvody mají křesťané proto, aby nespotřebovávali příliš mnoho jídla,
ale dělili se o něj s lidmi, kteří mají často hlad?

Jaké důvody mohou mít nevěřící lidé proto, aby nespotřebovali příliš mnoho
jídla a dělili se o něj s lidmi, kteří mají často hlad? Najdete nějaké?

Myslíte si, že k tomu, aby Pán Bůh uzdravil Maruščinu maminku, je potřeba,
aby Maruška dělala hodně dobrých skutků?

„Platí“ u Pána Boha dobré skutky, které Maruška udělala s nevěřícími lidmi,
stejně jako ty farní?

Pozor!
Tohle jsou filozofické
otázky, které nemají
jednu jasnou odpověď!
Mají za úkol učit nás
přemýšlet, hledat
důvody svých tvrzení
a povídat si o nich.

Tak zase
příště...

